

bris, ambulamus in laqueis: ubi non est Lex, ibi non est Lux. Sine sole involveris nocte, sine lege jaces in faece. Ut tenebris nihil funestius, sic luce, & lege nihil venustius.

30.

Opera salutaria.

Exlex qui vivit, merito sine lege peribit. Virtutem probes exercitio virtutis. Maxima virtutis commendatio est virtutis actio. Virtus non tantum vult a nobis coli, sed vult nos se ipsa uti. Defuncto mundus dat nihil: sola virtus insepulta juvat sepultum.

JULIUS.

1.

Virtus necessaria.

Plus requiritur in malo, ut sit malus, quam in Bono ut bonus sit. Tu semper frugi sis, non Nauci! quaeras virtutem, si vis reperiire salutem. Virtus sola via ad vitam beatam est. Ad aeternitatem cum eas, cave, ne per vias invias devies. A tuo delectu pendet, ut sis inter electos.

2.

Patiendi necessitas.

Si non vis pati non debuisses nasci; nihil scis, si tentatus non sis; ut probus sis prius probatus. Nondum se nosse caepit, qui nunquam miser fuit. Marcat sine adversario virtus. Amor Crucis probat, quantum Crucifixum diligas.

3.

Amor Proximi.

Ames proximum per Deum, secundum Deum, propter Deum, & in Deo. Cave fastidium; desinit non raro in odium. Non bis vixerunt veteres, vivimus nos futuris; nemo vivat sibi soli, sed Deo, & proximo propter Deum.

4.

Animus Contentus.

Esto, qui es! sufficiis Deo, suffice tibi. Vellis, nolis, acquiescendum est Deo. Felix est, qui eo, quod est, contentus est. Vis veram libertatem? sperne voluptatem. Contemptus voluptatis est regimen libertatis.

Fiducia in Deum.

Confidere in se ipso infirmitas est; confidere in mundo fallacia est; confidere in sapientia stultitia est; confidere in Deo felicitas est. Nec Deus te deseret, si non prius a te deseratur; qui de suo presummit, expugnatur, antequam pugnet.

Propositum serium.

Omni die renovare debemus bonum propositum, & ad fervorem nos excitare, atque ad Deum clamare: Aduja me, Domine Deus, in bono proposito, & tuo sancto servitio. Da mihi nunc perfecte incipere; quia nihil es, quod hactenus feci.

Terra spernenda.

Despice hoc punctum terrae coelo natus. O quam speciosa debet esse Jerusalem caelstis, si sic Roma fulget terrestris! considera coeli gaudia, quoties patiuntur corporis membra. Nihil sen-

tit crus in nervo, cuius animus est in coelo.

Iracundia.

Quod canis impudens est inter animalia, hoc inter homines est iracundia. Saepe levia sunt, propter quae non leviter exardescis. Sanctitatem expellis, si iram non repellis. Pacem fugas, si iram non fugas. Serviat tibi ira, non tua irae.

Virtutis fructus.

Habet virtus pulcherrima privilegia plurima. Mentitur iniqitas sibi, si piorum vitam divulgit ut miseram. Major jucunditas est passiones vincere, quam ab illis vinci. Bene vive! vitia fuge! & dabit tibi vera virtus fructus honoris, & aeternae felicitatis.

Exaltatio periculosa.

Honores mutant mores, sed raro in meliores, saepissime in pejores. Amorem suis comodis metiri non est amare, sed mercari; amor sincerus non est mer-

cenarius. Honore dignum esse, & honorem fugere, caracter magnorum Dei Servorum est. Quamprimum tibi fueris minimus, eris Deo maximus.

11.

Tribulationis fructus.

Tribulatio bonos probat, malos reputat: multi aeternum miseri essent, si miseri non fuissent. Quae nocent, docent. Nobilis vincendi modus est Patientia; vincit, qui patitur; si vis vincere disce pati. Fortius & felicius ages omnia pacatus, quam iratus.

12.

Actio providi.

Saepius loquuntur opera, dum tacet lingua. Efficacius loqueris factis, quam verbis. Prudens est procul videns. Ante omne opus vide: num liceat? num debeat? num expediat? Propter Deum pati gloria est, certare victoria, mori pro Deo salus est.

13.

Vera nobilitas.

Si quis nobilis est, ideo est, quia Deo

subjectus est: cor Deus inspicit, cor petit. Si cor non orat, in vanum lingua laborat; non clamor, sed amor splendet in vultu Dei. Vult Deus honorari non voce clamorosa, sed conscientia recta.

14.

Temporis usus.

Non solum aurora, sed & omnis hora est aurea; quam si bene expendis, pro coelo impendis. Si tempus distulisti, differendo perdidisti; quoties tempus differtur? Omnia tempus habent, omnia habet tempus: operare bona in tempore, ne egeas in aeternitate, ubi non amplius est tempus merendi.

15.

Gratiae Div. necessitas.

Vita nostra Organum est; exclude auram, puto, Dei gratiam, tacebit. Vita nostra Fabula est, non quam diu, sed quam bene acta sit, refert.—Trossule! exspecta paulisper, & brevi de te dicetur—cecidit flos. Illis qui sunt, clament, qui fuerunt:—Nos quoque florremus, sed flos erit iste caducus.

16.

Vitae brevitas.

Vita hominis aqua est fluminis: tempora praetereunt more fluentis aquae. Quod inter te natum, & inter tuum tumultum est medium, est minimum, est punctum. Homo vernal parvulus: vix dum senescit, incanescit, evanescit, putrescit. Hodie es floridus, fors cras morbidus, perendie mortuus, deinde sepultus.

17.

Superbia vitae.

Vitae superbia est columna, ast culmina feriunt fulmina. Quidquid in terra est, terra vera est, aut vanitas mera. Quid sunt gaudia? quid omnia? somnia; instat aeternitas, & tamen tam male impenditur aetas.

18.

Timor salutaris.

Toties infernum meruisti, quoties Deum offendisti. Didicerunt alii maledicenda diligere. Tu disce maledicta contemnere. Dilata, non mutata est sententia, si non sequatur poenitentia.

Talis tibi erit Deus, qualis tu es Deo. Ad Deum non pedibus, sed moribus, & amoribus eundum est.

19.

Mors certa.

Legi! Luge! Lata est Lex: Morieris. Velis, nolis, abibis, ac ibis in aeternum, & non redibis. Jacta est sors, vocet te mors: discedent res, arescent spes. Ne tu cum perituri pereas, noli perdite diligere peritura. Ne moriaris male, vive bene. Erit aliquando dies, quo aut aeternum vives, aut aeternum morieris.

20.

Linguae moderatio.

Ars artium est, recte loqui: plurimi plures linguas sciunt, nec tamen sciunt recte loqui. Sermo saepe facile volat, sed saepius pessime violat. *Sicut eligis, quo vescaris, sic semper elige, quid loquaris?* S. Aug. de Nat. & Gratia.

21.

Amor Proximi.

Omne tempus de vitae tempore amputas, quod Deo non Consecras. Nec

potes nimium, aut nimis cito servire
Deo. Sustinet te Deus, ut fias melior:
sustine tu malos, ut facias meliores.
Proximo prestemus, quod Deo debemus:
Deum enim non diligit, qui proximum
neglit.

22.

Quies in Deo.

Omnis Copia, quae Deus non est,
inopia est. Non copia rei, sed gratia
Dei voluntas contenta fit. Melius est
tibi Deo servire, quam Regem agere. O
quam bonum & jucundum, vincere se-
metipsum! talis semper Deo sis, qualem
tibi Deum esse aeternum cupis.

23.

Cura Vitae rectae.

Totam teris vitam, ut audias doctus;
vix diem, ut evadas pius. Nemo tamen
superatur, nisi volens. Et vah! quam
turpe est posse vincere, & velle supera-
ri! tanto periculum tuum es gravius,
quanto tu resistis ignavius. Accipiet
dona majora, qui vincit mala minora.

24.

Scandalum.

Bis impii sunt, qui aliis scandalio sunt;
semel suo flagitio, iterum malo in alios
exemplo. Tot sententiis damnaberis,
quot animas praecepitaveris. Saepe u-
nius hominis scandalum, totius est po-
puli excidium. Plures, quae ab allis vi-
dent, haec sibi facienda censem. Cave,
ne atios perdas; ne si perdas, una cum
illis pereas.

25.

Irae damnum.

Satius est viperam in sinu fovere:
quam iram in corde habere. Iratus ne-
mini magis nocet, quam sibi. Ergo deli-
ras, si pectore concipis iras; cedendo,
non caedendo iram extingues. Multi
dum aliis irasci desinunt; irae suae iras-
ci incipiunt: *Irascimini, & nolite pecca-
re,* ait Propheta Domini. *Psalm. 4.*

26.

Castigatio sui.

Melius est seipsum punire, quam ab
alio puniri: ergo cum peccatum non pos-

sit esse impunitum, peccatum puniatur a te, non tu pro peccato. Toties Christum caecidisti, quoties in peccatum incidisti; igitur oportet, te in flagella paratum exhibere, ni malis aeternum perire.

27.

Voluptatis paena.

Multi mali sunt, quia malis placere cupiunt. Ast brevis est voluptas vitae et vita voluptatis. Et quod pejus est, qui in deliciis est, in periculis est. Omnis fluxa voluptas plus fellis, quam mellis habet. Transit oblectamentum, & manet tormentum. Cogita saepe; momentaneum est, quod delectat, aeternum, quod cruciat.

28.

Luxuriae remedium.

Priusquam tuae voluptati servias Christi vulnera aspicias. Christus flagelatur, & homo deliciatur. Multis momentum honoris fuit monumentum horroris. Vitia vitabis, si vitiorum exitum cogitabis. Annos aeternos in mente habe; & certe Venus exulabit e corde.

29.

Adulatio.

Qui adulatur, non amatur: adulator est amicus officio & hostis in animo, comptus verbo, turpis facto. Dum arredit, deridet: dum alludit, deludit. Dum laudat, fraudat. *Meliora sunt vulnera diligentis, quam fraudulenta oscula odientis. Prov. 27.* Melius est odio haberi cum veritate, quam amari in iniquitate. Propriae conscientiae testimonium est optimum.

30.

Sequela Christi.

Multi volunt cum Christo regnare, sed pauci cum eo crucem portare. Frustra autem currit, qui ante metam deficit. Et Paradisi non erit haeres, cui perseverantia non fuerit comes. Oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam: patientem sequere; si vis aeternum gloriari.

31.

Amor genuinus.

Amare, a quo possis non amari, pe-

riculum est: amare, a quo non possis amari, error est: amare, a quo non possis non amari, felicitas est. Error est in amore temporalium, periculum est in amore mortalium: felicitas sola in amore Dei est. Tune vere vivimus si auctorem vitae rite diligimus.

AUGUSTUS.

1.

Crucis dignitas.

Crux est nota Dei Filiorum, Crux est schola ac scala coelorum. Quisquis Christi est, non procul a cruce sit. Deus ipse crucis faber est, & amanti & amato Crucem fabricat. Hypocrita est qui cruce signat frontem, & alienam a Cruce fovet mentem.

2.

Voluntas Dei.

Dei tibi non tuam, sed suam voluntatem sequendam proposuit. Nescio, an homo verus sit, qui Deum diligere negligit. Idem identidem clamet. Impone mihi Domine, quidquid vis; quid ferre

possim, tu ipse scis. *Da mihi, quod jubes, & jube, quod vis.* S. Agustinus.

3.

Finis hominis.

Triginta fors jam annorum es? ast tringinta annis non vixisti, sed tantum fuisti, si soli Deo non vixisti. Omne tempus prorsus est perditum, ex quo non refers meritum. Si cupiditatibus tuis cooperaris, operum & operaे pretium perdis. Pessime vivis in ipsa vita, si non vivis bonam vitam; dum differs bonam vitam, mors vitam auffert.

4.

Perfectio Christiana.

Frustra vivit, qui non bene; at qui male, pessime moritur. Carent opera fructibus, dum operans non proficit virtutibus: agit animam, cuius animus nihil agit. *Quod immobile est, omnino inutille est.* Vacua est vita, quam non implet bene vivendi cura. S. Chrysost. Serm. 15.

5.

Progressus in bono.

Ascendit virtus, dum procedit; pro

ficit, dum proficiscitur: surgit, dum pergit. Bona est mens subtilia intelligens, salutaria eloquens, & bona bene faciens, ac semper proficiens. In virtutis stadio non stes: nam stando cades, cadendo jacebis, ac tandem jacendo peribis. Dum repetitis *eras. eras.* sensim dilabitur aetas.

6.

Prudentia.

Prudentia tibi lux, Dux, & lex sit. Hac luce ac Duce secure vadis etiam inter vada, cautus inter cautes, prudentia comitante non cades. Magna prudencia, non esse praecipitem in agendis nec pertinaciter proprio inniti judicio.

7.

Infirmitas hominis.

Nullus tam est sapiens, sit licet Salomon, in quo non plus requiratur, quam reperiatur prudentia. *Omnis perfectus perfectione est indigus:* ait Fulgentius. Tunc caepisti sapere, cum didicisti te ipsum noscere. *Nosce te ipsum.* Hac si ne doctrina, tua vita est foeda latrina.

8.

Gratiae Divinae necessitas.

Sine Dei gratia manca sunt omnia hominis opera, et nisi gratia sit pedis sequa, omnis nostra via est devia. Non tantum mala si fugias, sed & bona si facias, tunc bonus eris. Subjiciatur corpus animo. Dominetur vitiis ratio; tunc vera est tua perfectio. *S. Prosper. l. de vit. contempt.*

9.

Providentia hominis.

Raro errat, qui cuncta ponderat: homo prudens praeterita cogitat, praesentia ordinat, futura providet. In tria tempora tota dividitur vita, quid fui? ——quid sum? ——quid ero? Quod egi, certum est: quod ago, breve est: quod acturus sum, est dubium. ——Dubiis ne fide; sed tutiorem partem elige.

10.

Moderantia.

Praevalidet in cunctis discreta modestia punctis. Jejunes, sed non, ut palpitantes: accumbe mensae, sed non ut suc-

cumbas gulae. Impallesce libris, sed non ut tradaris morbis: incumbe in studium, sed non ut frangas cerebrum. Violenta non durant; sed est modus in rebus, sunt certi denique fines.

11.

Amicus verus.

Vera amicitia melior est omni eleemosina: sed Amicus dilectus sit tibi ex milibus electus. Amicus verus diu quaeritur, vix invenitur, difficile servatur. In prosperis amicorum, est multitudo, in adversis solitudo. — *Ad januam Tabernae multi Fratres & Amici, ad januam carceris neque amici, neque Fratres sunt.* Qui aliquid diligit in amico praeter Amicum, non amicus, sed Negotiator est. Verus amicus erit, qui plus te, quam tua quaerit.

12.

Correctio proximi.

Sincere non diligit, qui peccantem negligit, errantem non corripit. — *Plus erga corrigendos agat cohortatio, quam commotio; plus charitas, quam potestas.* *D. Leo.* Peccare est pessimum, corripe-

re peccantem est omnium optimum. — Tu tantum aude pro Deo, quantum impius contra Deum. Justi vexantur, nisi pravi corripiantur.

13.

Dilectio inimici.

Inimicum diligere Deus non tantum ut amicus consultit, sed etiam ut Dominus praecipit. Melius est inimico parcere, quam se propter inimicum perdere: praestat mala pati, quam esse malum. — Deus te suum non agnosce, nisi tu Inimico ignoscas. Inimicus est tibi seges gloriae, si tu es immemor injuriaie.

14.

Gratitudo in Deum.

Totum, quod es, illi debes, a quo totum habes, S. Bernard. — Velut lumina Deus Pater luminum diffundit sua munera. Sed gratia quando datur, studeas, ut restituatur. Dedit se Deus optimo modo in socium, in pretium, in cibum. Redde totum, quod es, & tamen needum reddidisti, quod debes. — *Fac,*

quod tibi facere est integrum: supple votis, quod non potes factis.

15.

Beneficia Dei.

Quidquid accipis a Deo, est gratia: quia datur gratis. Hinc omnis tua respiratio, sit continua gratiarum actio. S. Augustinus ait: *Semper illi gratias debemus, a quo semper gratia gratis datur.* Omni momento accipis gratiam; omni ergo momento esto gratus.

16.

Judicium temerarium.

Ad te ipsum oculos reflecte, & aliorum facta caveas judicare. Si alium judicas, frustra laboras; saepius erras: semper peccas. Si te ipsum judicas; non judicaberis; sed jam judicatus es.

17.

Agnitio sui.

Totus quantus es, non es nisi miseria, ignorantia, inopia.— Si nolis Deum revereri, saltim tui velis misereri. Non minus misericors est Deus, quam tu mi-

ser. Hinc Deum ora, implora: sed cum oras, clama non ore, sed mente.

18.

Mentis in Deum elevatio.

Magnus ad Deum est clamor tacitus in pectore amor.— Perit omne opus ei, qui non continuo invocat opem Dei: nullas vero metues insidias, ubi amor Dei habet excubias. Dum spiras, saepius suspires ad Deum: sic pie olim expirabis, & aeternum olim respirabis.

19.

Attenta oratio.

Saepius homo, cum est in se, non est secum. In pio cum Numine comercio requiritur omnis animi attentio. Cura ergo, ut, cum sis in te, etiam sis tecum.— Deus autem in illum gratias non erogat, qui est arrogans: sed humilibus dat gratiam.

20.

Amor Tribulationis.

Multi Jesum diligunt, quamdiu adversa non contingunt; volunt esse cum Petro in monte Thabor, & nolunt per-

manere cum Joanne sub cruce. Ama crucem; alias non es crucifixi discipulus.

21.

Tempus pretiosum.

Oonsulo tibi, ut tempori consulas. — Punctum temporis male impensum, irreparabiliter est amissum. — Quam tibi chara tua est salus tam tibi charum sit omne tempus. Omni ad mortem hora curritur absque mora. Tempus ah! inde perit, dum corpus dulcia quaerit.

22.

Spes in Deum.

Non sit illi de saeculo timor, cui Deus in saeculo Tutor. S. Cyprian. — Deo fretus homo, qui est nihil, per Deum nihil non potest. — *Ubi adest Christus aranea murus est; ubi Christus deest, murus aranea est. S. Paulin.* Tolle gratiam Christi, & jam cares solida basi.

23.

Patientia.

Nihil familiarius est quam pati; hinc nihil utilius quam patientia. Commune hominis pharmacum, patientia est, &

silentium. — Magnum malum est, non posse pati mala. Vitae humanae primariae jam sunt lachrymae. Pati est homini primum, quod docetur: ultimum, quod dedocetur. — Animo non tristi fer poenam, quam toties meruisti.

24.

Constantia.

Constantia per injurias non multum latet, sed magis claret. — Magnus animus aerumnis utitur, non frangitur. Inter mala & malos summum opus est, non cessare a bono opere. — Insta! ne cesses, aderit post semina messis optata.

25.

Perseverantia.

Ut obtimeas regnum, cuius nullus est finis, necesse est, ut perseveres usque ad finem. Quasi nihil est factum, si aliquid adhuc restat faciendum. *Inchoantibus praemium promittitur, perseverantibus datur. S. Aug.* Sic enim scriptura clamat, finis, non pugna vincentem coronat,

26.

Temperantia.

Prima Lex, quam Deus tulit, fuit abstinentiae, ut servaretur bonum Innocentiae. Charum non, habet Deus eum, cui venter charus Deus est.— Helluonis, & voracis stomachus nihil aliud est, quam mortuorum animalium tumulus. Non vivis, ut comedas, sed vivis, ut moriaris: & comedas, ne cito moriaris. Ciaus sit tibi pharmacum, non mortis toxicum.

27.

Abstinentia.

Raro est sanitas mentis, ubi est saturitas ventris. *Vinum semper cum mensura emitur, & sine mensura bibitur.* S. Chrysost.— Abstinentia autem non tantum sit eiborum, sed & vi torum.

Parum edere, & male agere, est actum agere: minor autem erit vitiorum copia, ubi major est cibi, & optus inopia.

28.

Sobrietas.

Tres vitis fert botros. Primum vo

luptatis, secundum ebrietatis, tertium molestiae. Homo vinolentus plerumque est & somnolentus, & ideo ad Dei cultum latus.— Regnum coelorum rapiunt violenti; non violenti, qui faciles sunt ad bibenda vina, etiam fragiles sunt ad gerenda arma.— Piscennius dixit militibus: Erubescite! qui nos vincent, nihil aliud, quam aquam bibunt.— Sic vino saepe amittitur palma, quae acquiritur aqua.

29.

Pax cum proximo.

Humanos tolerare naevos hominis est. Ubi appetet proximi calamitas, ibi se ostendere debet tua humanitas.— Homini laudabile est, praebere se omnibus humanum.— Vis omnibus esse gratus? Confer omnibus gratiam. Vis frui pace? Proximum ut te ipsum dilige.

30.

Recreatio.

Tua corporis refectione, nunquam sit animi defectio.— Relaxa animum, ut non noceas animae.— Exhilara mentem; sed non una simul contristare

Deum. Sint tibi temporalia quidem in usu; at semper aeterna in desiderio: non enim propter illa, sed propter haec creatus es,

31.

Modestia.

Magna est virtus, si non laedas, a quo laesus es. S. Isidor. Non claudis tuum vulnus, si aperias alterius latus: non fluit cum alieno sanguine balsamum tuae plagae.— Si vis irasci, non melius irasceris, quam tibi irascenti, & tuae iracundiae.

SEPTEMBRE.

1.

Humilitas.

Tantum deficis in sanctitate, quantum non proficias in humilitate. Quidquid facis, nihil facis, nisi te nihil facias. Ut boni, quo bonus fias, aliquid facias, oportet, ut te penitus ~~exinanias~~. Tunc Deus te respicit, cum tu te despicias. *Qui sine humilitate virtutes congre-*

gat, quasi in ventum pulverem portat.
S. Gregor. in explicat. 3. Psalmi paenit.

2.

Providentia.

Si desis gratiae, deerit tibi gratia. Ut recte agas, agenda praevide: quod agis attende; quae egisti, respice. Si cupis esse pugil, jugiter esto vigil. Plus fortis vigilare, plus vivere est. Praeterita emenda; praesentia rectifica; ad futura te caute praepara.

3.

Virtutis Comparatio.

Quotidie in bono ferveas, ut veram virtutem obtineas; ardua enim est virtus, nec nisi per ardua reperitur. Macete animo esto; nam uno actu heroico potieris virtutis bravio. *Potuerunt isti, & istae; nunquid et tu poteris? S. Augustinus.*

4.

Cura prima salutis.

Si subtraxeris te a superfluis locutionibus, & otiosis circuitionibus, nec